

Valkā – tajā vietā, kur pašreiz atrodas Ausekļa ielas mikrorajona dzīvojamās mājas, kādreiz dzīvojusi ragana. Ragana savā laikā ārstējusi apkārtējos iedzīvotājus, un visi centušies ar viņu uzturēt labas attiecības.

88. H. Skujiņa Aumeisteru pag.

Agrāk vienas mājas pagalmā auguši divi bērzi. Saimniece pie bērziem vienmēr pestējusies. Kad kādu ēdienu pirmo reiz vārījuši, tad pirmo kausu ēdiena saimniece nolējusi pie bērziem. Mājā dzīvojis vecs Nikolaja zaldāts. Tam saimnieces pestēšanās ne pa galam nepatikusi. Zaldāts vienu vakaru sarunājis mājas puisi un abi aizgājuši bērzus nozāgēt. Saimniece toreiz nebijusi mājā. Vecais zaldāts pirmais aizcirtis kokus, tad abi sākuši zāgēt. Uzreiz sacēlies tāds vējš un lietus, ka vai manu dieniņu! Zaldāts ar puisi tik zāgējuši. Bet tad uznācis veisols un trakojis pēc paša nelabā. Zāgētāji neatlaidušies, kamēr bērzi bijuši nozāgēti. Otrā dienā atbraukusi saimniece no ciema un sākusi vaimanāt, kad ieraudzījusi nozāgētos bērzus. Pēc neilga laika vecajam zaldātam piemetusies tāda savāda un nelaba vaina: sākuši sāpēt roku un kāju pirksti un miesa nopuvusi. Nelabums gājis arvienu tālāk. Gan zaldāts izgājies pie dažādiem ārstiem un vārdotājiem, bet neviens nevarējis palīdzēt. Zaldāts vārdzis veselu gadu un nomiris. Tad sākusies puīša reize. Papriekšu puīšam sākuši sāpēt roku pirksti, tad tie sākuši pamazām pūt. Pēc tam vaina pārgājusi uz kājām.

Puisis gājis pie daktera, tas nevarējis palīdzēt. Tad puisis gājis pie mācītāja, lai lūdz Dievu, bet arī tas nelīdzējis. Beidzot puīšam iestāstījuši, ka Valkā esot viena gudra vecene, kas bieži vien cilvēkus atlaižot no nelabumiem. Puisis aizbraucis pie Pīļu vecenes (tā to veceni saukuši). Vecene puisi izārstējusi.